

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 21Ek/868/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123278612
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zdechovanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123278612.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Roman Vajsochr, nar: 24.08.1972, trvale bytom A. XXXX/XX, XXX XX B., právne zastúp.: BREZOVAN s. r. o., so sídlom Francisciho 2383/1, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 55328881, proti povinnému: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, XXX XX B., právne zastúp.: FAKTOR Legal, s. r. o., so sídlom Bárdošova 2/ A, 831 01 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 53495730, o vymożenie nepeñažného plnenia, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Tomáš Peltzner, so sídlom exekútorského úradu Jakubovo námestie 15, 811 09 Bratislava pod sp. zn. 310EX 164/23, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti výroku III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/868/2023 zo dňa 15. 12. 2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti výroku III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/868/2023 zo dňa 15. 12. 2023 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom doručeným súdu dňa 27.03.2023 domáhal od povinného vymożenia nepeñažného plnenia spočívajúceho v povinnosti zdržať sa určitého – konkrétne vymedzeného konania, ktoré povinnému vyplýva z exekučného titulu – uznesenia Okresného súdu Bratislava II. sp.zn. 14C/67/2022 zo dňa 20.10.2022 o nariadení neodkladného opatrenia (ďalej len „exekučný titul“), ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 24.10.2022. Poverením zo dňa 13.04.2023 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Tomáša Peltznera, ktorý ju vedie pod sp. zn. 310EX 164/23.

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/868/2023 zo dňa 15.12.2023 vyšší súdny úradník rozhodol tak, že: I. Súd exekúciu podľa § 61k ods.1 písm. b) v celom rozsahu zastavuje; II. Oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,- EUR do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia; III. Oprávnený je povinný nahradiť povinnému trovy právneho zastúpenia vzniknuté v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie vo výške 145,62 EUR do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.“ Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že povinný v priebehu exekúcie podal u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom podľa § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok), v ktorom povinný namietal, že exekučný titul mu ukladá povinnosť, aby bol pasívny, teda nekonal určitým spôsobom, pričom povinný túto povinnosť nijako neporušuje a ani neporušil, pretože neužíva a ani neužíval žiadne technické opatrenia, tak ako ich definuje exekučný titul.

3. Vyšší súdny úradník sa oboznámil s návrhom povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami, podaním súdneho exekútora ako aj s vyjadrením oprávneného a tiež sa oboznámil z predloženým uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 16Co/99/2023 zo dňa 18.08.2023, na základe ktorého zistil, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na výkon exekúcie (exekučný titul v tejto veci) bolo po začatí exekúcie zrušené. Krajský súd v Bratislave totiž zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, čím de facto konštatoval, že uznesenie Okresného súdu Bratislava II. sp.zn. 14C/67/2022 nemalo byť vydané. Zrušenie exekučného titulu, na základe ktorého bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie, je dôvodom na zastavenie exekúcie, pretože

daný exekučný titul ďalej nespĺňa podmienky vyjadrené v ustanovení § 45 ods. 1 Exekučného poriadku. Vzhľadom k tomu, že exekúcia je vedená na základe exekučného titulu, ktorý bol odvolacím súdom zrušený, vyšší súdny úradník postupom podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku exekúciu zastavil (výrok I.). Pokiaľ ide o náhradu trov exekúcie, o náhrade trov povereného súdneho exekútora rozhodol podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku tak, že na náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora v súvislosti s vedením exekúcie zaviazal oprávneného (výrok II.). Zdôraznil pritom, že spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Exekúcia proti povinnému bola ukončená zastavením súdom z dôvodu zrušenia exekučného titulu. Dôvod zastavenia možno pričítať oprávnenému v tom rozsahu, že podal návrh na vykonanie exekúcie. Keby návrh podaný nebol, súdnemu exekútorovi by nárok na náhradu paušálnych výdavkov nevznikol. V rámci exekučného konania je to oprávnený, ktorý nesie objektívnu zodpovednosť za to, že exekučný titul je počas celej exekúcie spôsobilým titulom. Čo sa týka náhrady trov právneho zastúpenia povinného v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie (výrok III.), vyšší súdny úradník priznal povinnému nárok na náhradu týchto trov v sume 145,62 Eur, ktoré pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby - prevzatia a príprava zastúpenia v zmysle ustanovenia § 13a ods. 1 písm. a) v spojitosti s ustanovením § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb + 12,52 Eur režijný paušál, t.j. spolu 48,15 Eur a podanie návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 13a ods. 1 písm. c) v spojitosti s ustanovením § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. + 12,52 Eur režijný paušál, t.j. spolu 48,15 eura, celkovo trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní predstavujú sumu 121,35 EUR + 20% DPH. Vychádzal pritom z tarifnej odmeny, ktorá je pri nepeňažnom plnení vo výške 1/13 výpočtového základu, t.j. pre rok 2023 vo výške 96,31 Eur, pričom v exekučnom konaní patrí za každý z úkonov právnej služby odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny – v danom prípade 48,15 Eur.

4. Proti výroku III. uznesenia vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť z dôvodu, že rozhodnutie o náhrade trov konania povinného je vecne nesprávne. Súd totiž povinnému nepriznal náhradu všetkých trov právneho zastúpenia a prislúchajúcej DPH, ktoré povinný vynaložil v exekučnom konaní, a ktoré smerovali k zastaveniu exekúcie a tiež ochrane jeho práv. Povinný žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za tieto úkony právnej služby a tiež k tomu prislúchajúci režijný paušál, prípadne náhradu vynaložených nákladov za cestovné a stratu času: 1.) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 24.04.2023, 2.) nahliadnutie do spisu vedeného súdnym exekútorom dňa 12.05.2023, 3.) účasť na súdnym exekútorom nariadenej obhliadke spornej nehnuteľnosti dňa 17.05.2023, 4.) porada s klientom (povinným) dňa 18.05.2023 v trvaní 45 minút k výsledkom obhliadky zo dňa 17.05.2023, 5.) príprava a podanie návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 22.05.2023, 6.) porada s klientom dňa 23.06.2023 v trvaní 50 minút k vyjadreniu súdneho exekútora zo dňa 14.06.2023 a k vyjadreniu oprávneného zo dňa 07.06.2023, 7.) príprava a podanie vyjadrenia zo dňa 26.06.2023 k vyjadreniu súdneho exekútora zo dňa 14.06.2023 a k vyjadreniu oprávneného zo dňa 07.06.2023, 8.) porada s klientom dňa 13.12.2023 v trvaní 30 minút k doručenému uzneseniu o zrušení exekučného titulu a k možnostiam ďalšieho postupu, 9.) príprava a podanie vyjadrenia/návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 13.12.2023 z dôvodu zrušenia exekučného titulu. Celková výška uplatnených trov právneho zastúpenia povinného predstavuje sumu 755,54 Eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti povinný navrhol, aby súd napadnuté rozhodnutie v rozsahu III. výroku zmenil tak, že oprávnený je povinný zaplatiť povinnému náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 755,54 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. K podanej sťažnosti povinný pripojil aj záznamy z porád so svojim právnym zástupcom a záznamy o pracovných cestách právneho zástupcu v tejto exekúcii.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

12. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

13. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

14. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch.

16. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

17. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

18. V dôsledku sťažnosti podanej proti výroku III. napadnutého uznesenia zo strany povinného súd prvej inštancie vec prejednal v medziach daných ustanoveniami § 239 a nasl. CSP, preskúmal dotknuté uznesenie v napadnutom rozsahu a dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

19. Povinný v podanej sťažnosti namietal nesprávnosť napadnutého uznesenia v otázke rozhodovania o náhrade trov exekučného konania, pričom po preskúmaní napadnutého uznesenia, vzhľadom na predchádzajúci priebeh veci, musí sťažnostný súd konštatovať správnosť napadnutého výroku uznesenia vyššieho súdneho úradníka. Vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil procesný stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý dostatočným spôsobom právne odôvodnil a sťažnostný súd sa tak stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

20. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka treba v prvom rade uviesť, že právna úprava trov exekúcie je v Exekučnom poriadku v zásade komplexná, pričom Civilný sporový poriadok je možné aplikovať len na tie momenty exekučného konania, ktoré nie sú Exekučným

poriadkom upravené. Exekučný poriadok v pozícii *lex specialis* vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania a následne jednotlivé zložky trov týchto subjektov vymedzuje Exekučný poriadok v § 195 až 199g taxatívnym spôsobom, spolu s pravidlami pre ich uplatnenie a (prípadnú) náhradu. V prípade náhrady trov účastníkov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vlastne iniciuje exekučný spor s oprávneným, pravidlá pre priznanie náhrady normuje § 199d Exekučného poriadku. Tu „osud“ náhrady trov oprávneného a povinného v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie závisí od meritórneho výsledku sporu, teda od toho, ako sa s konečnou platnosťou rozhodne o návrhu na zastavenie exekúcie. Inak povedané, povinnému vzniká nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie len v prípade, ak s týmto návrhom bol v konečnom dôsledku úspešný, t.j. len v prípade, keď návrh na zastavenie exekúcie rezultuje v uznesení exekučného súdu o zastavení exekúcie a za súčasného splnenia podmienky, že dôvod zastavenia možno pričítať oprávnenému tak, ako to vyplýva z citovaného § 199d ods. 2 Exekučného poriadku. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu je totiž úlohou exekučného súdu preskúmať, či oprávnený pri náležitej opatrnosti mohol predvídať dôvod zastavenia exekúcie. Náležitou opatnosťou rozumieme opatnosť spočívajúcu aj v tom, že oprávnený pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, prípadne v priebehu exekúcie, mal k dispozícii poznatky, z ktorých sa dal takýto výsledok konania (zastavenie exekúcie) predvídať, a preto mohol pri náležitej opatrnosti predísť takýmto dôsledkom (napr. IV. ÚS 325/2010, II. ÚS 410/2010). Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu tiež vyplýva, že oprávnenému môže byť uložená povinnosť znášať trovy exekúcie, ktoré vznikli povinnému v prípade, ak oprávnený iniciuje exekúciu v dôvere v rozhodnutie, ktoré vykazuje znaky právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ale exekúcia musela byť zastavená po tom, ako sa preukázalo, že rozhodnutie nespĺňalo podmienky vykonateľného exekučného titulu. Rozhodnutie súdu, ktorým bola oprávnenému uložená povinnosť nahradiť trovy exekúcie povinnému, ale musí byť odôvodnené ústavne konformným spôsobom (I. ÚS 411/2012, IV. ÚS 138/2011, IV. ÚS 79/2011). Pokiaľ návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zamietnutý, nárok na náhradu trov vzniká oprávnenému.

21. Ako vyplýva z napadnutého uznesenia, súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Z vyššie citovaných ustanovení pritom tiež vyplýva, že základným predpokladom na uloženie povinnosti oprávneného nahradiť účelne vynaložené trovy povinného, je zastavenie exekúcie z dôvodu, ktorý možno pričítať oprávnenému. Nakoľko bola exekúcia zastavená z dôvodu zmeny, resp. zrušenia exekučného titulu, aj súd prvej inštancie má za to, že oprávnený podal návrh na výkon exekúcie vo vedomí, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia môže byť pod vplyvom odvolania zrušené, prípadne zmenené. Tieto skutočnosti pritom neboli sporné, a sťažnosť podaná povinným smerovala výhradne k výške priznanej náhrady trov jeho právneho zastúpenia.

22. Na tomto mieste musí exekučný súd opätovne poukázať na to, že Exekučný poriadok taxatívnym spôsobom určuje pravidlá pre uplatnenie trov exekúcie a (prípadnú) náhradu. Keďže sa jedná o taxatívny výpočet, náklady iných subjektov, ale ani iné náklady nominovaných subjektov nemožno považovať za trovy exekučného konania (Števček, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2018, s. 814). V ustanovení § 199a Exekučného poriadku zákon taxatívnym spôsobom ďalej vymenúva, čo považuje za trovy účastníkov konania, a teda na strane oprávneného sú to výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky za zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie; na strane povinného sú to výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie. Účastník konania teda môže vynaložiť aj akékoľvek iné výdavky, ale zákon pri nich ani neuvažuje o novej náhrade v exekučnom konaní, t.j. účastník si tieto ďalšie výdavky hradí sám. Uvedené plne korešponduje aj s právnou úpravou obsiahnutou v § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v zmysle ktorého v rámci exekúcie možno priznať náhradu trov právneho zastúpenia len za tie úkony, ktoré sú tu uvedené, a to prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu (pod čo treba subsumovať aj návrh na zastavenie exekúcie), zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu. Ako je z uvedeného zrejmé, zákonodarca mal jednoznačne spomenutou právnou úpravou za to, aby trovy v rámci exekučného konania boli minimalizované na maximálne možnú mieru tak, aby bolo zachované právo na súdnu ochranu a právnú pomoc účastníkov, čo zodpovedá aj charakteru exekučného konania ako konania vykonávacieho. V priebehu exekučného konania sa nepredpokladá existencia nových a závažných skutočností, ktoré by si vyžadovali iné ďalšie úkony, ako tie ktoré sú uvedené v § 13a ods.

2 písm. c) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.. Inými slovami, oprávneného nemožno zaťažiť náhradou takých trov povinného v súvislosti s exekúciou vedenou voči nemu, náhradu ktorých povinnému Exekučný poriadok ani vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z. nepriznáva. Úkony právnej služby uplatnené zo strany povinného nad rámec právnych predpisov upravujúcich exekučné konanie, a tiež nad rámec ustanovenia § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. (porada s klientom, účasť na obhliadke s exekútorom a pod.) tak boli uplatnené nedôvodne a na ich náhradu nemožno zaviazat' oprávneného.

23. V nadväznosti na všetko uvedené tak súd prvej inštancie konštatuje, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka v napadnutom výroku považuje za vecne správne, a preto sťažnosť povinného proti výroku III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/868/2023 zo dňa 15.12.2023 ako nedôvodnú zamietol. Povinnému teda patrí náhrada trov právneho zastúpenia v exekúcii iba v sume 145,62 Eur, pričom k ich náhrade je v zmysle rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka zaviazaný oprávnený v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

24. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie nerozhodoval, nakoľko tieto trovy si povinný v podanej sťažnosti neuplatnil a zároveň bol so svojou sťažnosťou neúspešný, preto mu nárok na ich náhradu ani nevznikol

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

V Banskej Bystrici, 30. apríla 2024

JUDr. Katarína Zdechovanová
s u d k y ň a